

Lucie - Anabáze

Je těsně po svítání a všichni ptáci řvou,
dva malý mraky v dáli bez studu se obejmou
pod lustrem moucha černá,
do vzduchu kreslí hrad
čalouněný vesmír nechci pro kocoura zahřívát,
tak dál

Zavolám Lucie leť se mnou vesmírem,
budeš měsíc a já Armstrong
budem na něco si hrát,
budem o něco se prát,
nic víc

Jseš maják v oceánu,
jseš přístav nedějí
a já v loďce z celofánu
čekám kdy mě objevíš
jsem asi slaboch,
já vím,
nechat se dobívat
čalouněný vesmír nechci pro kocoura zahřívát,
tak dál

Zavolám Lucie leť se mnou vesmírem,
budeš měsíc a já Armstrong
budem na něco si hrát,
budem o něco se prát,
nic víc

Je těsně po svítání a všichni ptáci řvou,
novou píseň zahraju ti se svou starou kytarou
ikdyž hudební sluch nemám,
ikdyž budeš se mi smát
já se jen tak lehce nedám,
chci tě jenom rozehřát,
tak dál

Zavolám Lucie leť se mnou vesmírem,
budeš měsíc a já Armstrong
budem na něco si hrát,
budem o něco se prát, nic víc